

Pismo w Obronie Praw Chłopskiej Gospodarki Rodzinnej

Potęgi Państwa i jego przyszłości nie zabezpieczy żaden choćby największy geniusz - uczynić to może cały świadomy swych praw i obowiązków naród.

1977

W. Witos

SOJUSZNIK I OREZ

Oddajemy dziś w ręce Czytelników nasze pismo - "GOSPODARZA". Adresujemy je do chłopów - gospodarzy polskiej ziemi. Jesteśmy świadomi, że administrująca Polska z obcego mandatu partia przez 30 z górą lat nie ustaje w usiłowaniach pozbawienia chłopów polskiego tej właśnie roli. Programowe, bezwzględne wyniszczenie wsi polskiej w okresie kolektywizacji, które m. in. doprowadziło do kryzysu w roku 1956, zmierzało do uczynienia z chłopów, wyzutego z własności i praw robotnika w państwowych latyfundiach, zarządzanych przez nową szlachtę. Dążenie to nie wynika z pobudek ideowych - pozbawienie chłopów ziemi, partia chce uzyskać nad nią pełną władzę, kontrolę i całkowite podporządkowanie.

Po objęciu rządów przez Gomułkę nastąpił krótki okres odprężenia; spółdzielnie rozlatywały się jedna po drugiej, a partia przerażona możliwością przybrania przez wieś groźniejszej postawy, w pośpiechu zadekłabowała ustępstwa. Gomułka oszukał chłopów. Obowiązkowe dostawy pozostały aktualne przez cały okres jego rządów. Jednocześnie partia wróciła na swój stary szlak - likwidacji chłopskiej własności. Teraz zmieniły się formy; zamiast bezpośredniego przymusu administracyjnego, zastosowano przymus ekonomiczny. Progresja podatkowa, ograniczenia obrotu ziemią, rosnąca ingerencja administracji w sprawy własności - czynniki te spowodowały stagnację w rolnictwie, brak perspektyw i przyspieszenie ucieczki młodzieży do miast. Partia, jakby mszcząc się za niepowodzenia kolektywizacji doprowadziła do tego, że chłopcy sami zaczęli oddawać ziemię państwu, nie widząc możliwości gospodarowania. Doprowadziło to do niedoborów żywności i kolejnego kryzysu politycznego w grudniu 1970 r.

Niektóre posunięcia przeprowadzone pod wpływem wydarzeń grudniowych przez ekipę Gierka udowodniły wielkie możliwości, tkwiące w rolnictwie indywidualnym. Po zniesieniu obowiązkowych dostaw i urealnieniu cen skupowych nastąpił gwałtowny wzrost produkcji w gospodarce chłopskiej. Ale partia nie była by sobą, gdyby nie przystąpiła zaraz do realizacji swego starego planu. Po reformie administracji i wydaniu szeregu nowych ustaw, rolnik indywidualny został oddany na łaskę i niełaskę urzędu gminy, a obowiązkowe dostawy wróciły pod postacią przymusowych kontraktacji. Maszyny kupione za chłopskie pieniądze do kółek rolniczych zabrano dla SKR-ów, w których partia upatruje zapałkową formę przyszłej sieci "kołchozów". W ostatnich latach środki z Funduszu Rozwoju Rolnictwa, tworzonego wyłącznie z pieniędzy chłopskich, oddano SKR-em i PGR-em, którym nie wystarczają już widać dotacje państwowe. W ten sposób polityka partii wobec wsi indywidualnej przybrała postać zwykłego rabunku. Cel - od ponad 30 lat niezmieniony - zniszczyć chłopów-gospodarzy. Dlatego też tytuł naszego pisma nie jest przypadkowy.

"Gospodarz" jest pismem, występującym w obronie gospodarki chłopskiej. Ruch Obrony jest zdania, że tylko przestrzeganie wszystkich praw człowieka, wśród nich również prawa własności i inicjatywy gospodarczej oraz prawa do faktycznego korzystania z dóbr kulturalnych i socjalnych

może zapewnić harmonijny rozwój jednostki, społeczeństwa i kraju.

W obecnej rzeczywistości politycznej w Polsce nikt - poza Kościołem, który od początku stanął po stronie chłopów i siłami niezależnymi /pierwszym pismem w Polsce, które opublikowało memoriał Seniorów Ruchu Ludowego była "OPINIA" / - nie staje w obronie prawdziwych interesów wsi polskiej i polskiego chłopca. Przeciwnie - ci, którzy oficjalnie mieniają się jego rzecznikami, zajęli bądź pierwsze miejsca wśród partyjnych ekonomów, albo też tchórzliwym milczeniem zezwalają na te zbrodnicze "eksperymenty".

Wiesć się broni. Broni swego prawa do ziemi, do godziwego życia, do wiary ojców i wolności. Upomina się o swoją godność. Nie jest w tej walce osamotniona, tak jak nie pozostali sami robotnicy Radomia i Ursusa. Chcemy, by "Gospodarz" był w tej walce sojusznikiem i orężem.

/redakcja/

PRZEGŁĄD WYDARZEŃ

Czego nie wolno wiedzieć obywatelowi PRL ?

Jak się dowiadujemy z Oświadczenia Komitetu Samoobrony Społecznej "KOR" z dnia 18 listopada 1977 r. były pracownik delegatury krakowskiej Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk, p. Tomasz Strzyżewski, przekazał z zagranicy na adres KSS "KOR" część dokumentacji związanej z działalnością cenzury w Polsce. Jak wynika z oświadczenia p. Strzyżewskiego, zdecydował się on ujawnić opinii publicznej możliwie najobszerniejszą i dobraną w najbardziej reprezentatywny sposób część dokumentacji tajnej GUKPPIW.

Dokumenty obejmują tzw. zapisy cenzorskie za okres od lutego 1974 r. do lutego 1977 r. Składa się nań 7 biuletynów pt. "Informacja o materiałach zakwestionowanych", obejmująca okres od marca 1974 do grudnia 1975, 10 "Informacji cenzorskich" z okresu od lipca 1975 do kwietnia 76, ponad 70-cio stronicowy dokument pt. "Z książki zapisów i zleceń GUKPPIW dwie informacje o bieżących ingerencjach z lipca 76, sześć notatek informacyjnych z okresu od października 74 do lutego 77, "Materiały instruktażowe" oraz kilka dokumentów pomniejszych.

A oto przykłady informacji, o których z partyjnego rozkazu nie wolno wiedzieć obywatelowi PRL :

" /...../ należy eliminować informacje o bezpośrednim zagrożeniu życia i zdrowia ludzi, spowodowanym przez przemysł i środki chemiczne, stosowane w rolnictwie".

" Nie należy dopuszczać do publikacji w masowych środkach przekazu danych liczbowych obrazujących ~~stan~~ stan i wzrost alkoholizmu w skali całego kraju".

" Nie należy dopuszczać do publikacji żadnych informacji o sprzedaży przez Polskę mięsa do ZSRR".

" Należy eliminować wszelkie materiały krytyczne na temat stosunków wyznaniowych w krajach obowodu socjalistycznego.

" Nekrologi, inseraty i inne formy w prasie, radio i TV oraz klepsydry itp., zapowiadające różne spotkania na cmentarzach, przy pomnikach, miejscach walk itp. / z okazji rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego, bądź jego poszczególnych epizodów / byłych żołnierzy, zgrupowań, oddziałów itp. AS i innych prawicowych organizacji uczestniczących w Powstaniu Warszawskim nie mogą być zwalniające do publikacji".

" Nie należy dopuszczać do publikacji żadnych informacji i wzmianek o nieodbieraniu przez punkty skupu od rolników i baz opasowych bydła i trzody chlewnej".

" Nie należy zwalniać żadnych materiałów na temat środków i sposobów finansowania działalności ORMO". " Nie należy dopuszczać do żadnych pole-

lemik z materiałami opublikowanymi na łamach "Trybuny Ludu" i "Nowych Dróg". "Informacje o materiałach zakwestionowanych" mówią o tekstach skofiskowanych przez cenzurę z powodu naruszenia obowiązujących zapisów. Są to m.in. dane na temat rakotwórczego działania polichloru winylu /PCW/, artykuły krytykujące działalność administracji państwowej i wymiaru sprawiedliwości, podobnie wszelkie publikacje postulujące konieczność zmiany polityki płacowej, o warunkach pracy kobiet, o błędach w planowaniu urbanistycznym. Kwestionowane były i konfiskowane informacje o skandalicznej pracy portów morskich oraz teksty krytykujące gospodarkę mieszkaniową. Najpoważniejsza liczba ingerencji dotyczy spraw wyznaniowych. Cenzura wkracza w teksty przemówień papieża Pawła VI i Prymasa Polski, Ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego, a w publicystyce autorów katolickich wykreśla wszelkie polemiki z marksizmem, wszelkie przypomnienia o historycznej roli Kościoła i wszelkie przejawy krytyki narzuconego przez państwo ateizmu. Spośród wszystkich polskich czasopism najwięcej ingerencji spadło na "Tygodnik Powszechny". Cenzura konfiskowała także artykuły wyrażające sprzeciw wobec projektowanego programu szkoły dziecięcioletniej, krytyczne uwagi o podręcznikach szkolnych itd. W dziedzinie historii i kultury konfiskowano artykuły i fragmenty pamiętników dotyczących nieakceptowanych oficjalnie postaci /np. J. Piłsudski, koncepcje socjalizmu B. Limanowskiego/, publikacje dotyczące wydarzeń zwłaszcza historii najnowszej, a szczególnie nie działalności AK. Wykreślano również przymiotnik "królewski" w odniesieniu do Zamku Królewskiego w Warszawie.

Komitet Samoobrony Społecznej "KOR" zamierza ujawnić opinii publicznej w kraju całość posiadanych dokumentów, kopie przekazać członkom organizacji zawodowych i społecznych oraz stowarzyszeń naukowych i związków twórczych. Po opublikowaniu całość dokumentacji przekaże Episkopatowi Polski.

Jak wynika z dokumentów, proklamowana w Konstytucji PRL wolność słowa zarezerwowana jest jedynie dla takich słów, które sławią partię i jej politykę. Społeczeństwo nie ma dostępu do informacji, nawet jeśli są one ważne dla zdrowia i życia narodu. Partia zmierza do zatarcia w pamięci młodego pokolenia prawdy o własnym narodzie i kraju, o jego historii i tradycji. Partia nie bez racji uważa, że społeczeństwo odcięte od własnej historii i informacji o współczesności łatwiej podda się jej kłamliwej propagandzie i ideologii.

Blatego też obowiązkiem każdego Polaka jest w miarę swoich możliwości przeciwstawianie się partyjnemu monopolowi informacji. Jest to konieczne dla zachowania ciągłości świadomości narodowej, a tym samym do zachowania własnej narodowej odrębności. Działania te są nakazem chwili dla każdego środowiska społecznego.

Prasa niezależna stara się sprostać tej potrzebie.

AS

Wizyta, list, konflikt

W obliczu pogarszającej się sytuacji gospodarczej Gierka wykonał manewr, mający w opinii publicznej podnieść jego popularność, a przynajmniej złagodzić nieco podnoszące się głosy krytyki. Chodzi o demonstracyjne gesty, mające świadczyć o istnieniu porozumienia między Partią a Episkopatem. Temu celowi służyć miało zaproszenie Kardynała Stefana Wyszyńskiego na rozmowy w gmachu Sejmu, a także wizyta Gierka u Papieża Pawła VI.

Podczas wizyty w Watykanie Gierk w przemówieniu podkreślił, że nie ma żadnych konfliktów między państwem a Kościołem. Papież daleki był od podzielenia optymizmu Gierka i wspominał m.in., że życzyłby sobie bardziej poprawnego zachowania się partii wobec Kościoła.

Wkrótce po wizycie, w niedzielę 4 grudnia odczytano w kościołach w całej Polsce list Episkopatu, piętnujący politykę rządu PRL, który wykazuje taką czujność, gdy chodzi o publikacje o charakterze religijnym, jest niezwykle pobłażliwy, gdy chodzi o publikacje demoralizujące naród. Episkopat stwierdził, że demoralizacja Narodu Polskiego jest planowana i kierowana przez siły wrogie naszemu narodowi, wobec których rząd PRL wykazuje zastanawiającą uступliwość.

Tak więc optymistyczne wypowiedzi Gierka w Watykanie zostały raz jeszcze zdementowane przez Episkopat Polski.

Na marginesie chcielibyśmy dodać, że twierdzenie Gierka, iż nie ma konfliktu między państwem a Kościołem w Polsce jest w gruncie rzeczy prawdziwe. Kościół nigdy nie występował przeciwko Państwu Polskiemu; przeciwnie - w momentach dla naszej państwowości trudnych, spieszył w jej obronie. Mówienie o konflikcie między Kościołem a Państwem jest nieporozumieniem. Istnieje konflikt między Kościołem a Partią. Nie przygasa on ani na chwilę.

Barcikowski pobity Kłonicą

Prasa poinformowała, że dotychczasowy Minister Rolnictwa, Barcikowski, został I sekretarzem krakowskiego komitetu Partii. Zmiana ta najwidoczniej związana jest ze zbliżającą się konferencją partyjną, na której Gierk zapewne zechce zademonstrować wobec dobranych towarzyszy, że panuje nad sytuacją i potrafi działać energicznie. Niewątpliwie Barcikowski jest kozłem ofiarnym poświęconym przez Gierka w związku z niepowodzeniami w rolnictwie i sytuacją na rynku żywnościowym. Warto wobec tego zwrócić uwagę na przyczyny tych niepowodzeń.

W ostatnich latach wzrósł eksport nawozów sztucznych, wskutek czego wystąpiły braki na rynku wewnętrznym. W r. 1977 oficjalnie planowano zaspokojenie potrzeb kraju jedynie w 40 procentach.

Eksport węgla przytrafił takie rozmiary, że wystąpiły dotkliwe braki już od jesieni 1976 r.

Skutki braku węgla najbardziej odczuwało rolnictwo indywidualne, zaopatrywane w ostatniej kolejności. W rezultacie nie uzyskano planowanego wzrostu hodowli. Wprowadzone obecnie przydziały w wielu przypadkach pozostają na papierze.

Budowa huty "Katowice" - inwestycji wykonanej na żądanie ZSRR i w gruncie rzeczy dla jego potrzeb pracującej, pochłonięła i pochłania nadal ogromne ilości materiałów budowlanych. W rezultacie wykonanie najprostszej inwestycji w gospodarstwie staje się często zadaniem niemożliwym, a łapownictwo i kumoterstwo przybrały rozmiary zastraszające.

Jak się dowiadujemy Barcikowski został zastąpiony przez Leona Kłonicę, I sekretarza z Olsztyna. Czyżby Gierk doszedł do przekonania, że partia może zrealizować własną politykę rolą tylko przy pomocy Kłonicy?

Bliski Wschód - pokój i miliardy

Do najbardziej niecodziennych wydarzeń należała listopadowa wizyta egipskiego prezydenta Sadata w Izraelu. Egipt najwidoczniej zmęczony, przedkładał się stanem "ni pokój, nie wojna", zmuszającym do utrzymywania licznej armii, doszedł do wniosku, że trzeba podjąć próbę wygaszenia konfliktu na własną rękę.

Posunięcie to wywołało wściekłość ZSRR. Dlaczego? Przecież Breżniew wielokrotnie występował jako gołąbek pokoju, a z okazji rocznicy rewolucji wystosował nawet przesłanknięte fałszem i kręctwami orędzie pokojowe.

Przyczyna jest prosta. Rosjanie wypierani są z Afryki. Kiedy zaangażowali się w popieranie krwawego pułkownika Mengistu w Etiopii, utracili w Somali wpływy i potężną bazę morską na Ocean Indyjski w Berbera. Od pewnego czasu Egipt dawał do zrozumienia, że zamierza w swojej polityce zagranicznej kierować się własną racją stanu, a imperialne interesy ZSRR uwzględniać tylko wypadku zbieżności. Wobec kapryśnego usposobienia p.k. Kaddafiego w Libii i niezbyt dużej użyteczności Syrii i Jordanii, Rosjanie postanowili pozyskać wasala zupełnie nowego - w osobie Arafata, którego kreowali na władcę przyszłego państwa palestyńskiego.

Ponieważ przy rozwiązywaniu konfliktu drogą układów dwustronnych problem palestyński mógłby zostać "przeoczony", Rosjanie dają do wielostronnego układu w sprawie uregulowania konfliktu bliskowschodniego, mając również na uwadze, że takie rozwiązanie dałoby im możliwość legalnej ingerencji w sprawy krajów tego regionu, choćby pod pretekstem kontroli wykonania postanowień układu. Dlatego też każde rozwiązanie, choćby obiektywnie zmierzało do porozumienia, jeśli dokonuje się bez ich udziału, wywołuje ataki furii Breżniewa, który natychmiast podejmuje próby stordowania tych wysiłków. Sekundują mu przy tym wszystkie niemal kraje bloku wschodniego, wśród nich oczywiście i Polska.

Pomijając już fakt, że ZSRR raz jeszcze dowiódł, że wcale nie zależy mu na pokojowym rozwiązaniu konfliktu bliskowschodniego, chcielibyśmy zwrócić uwagę na inną stronę sprawy. Oto przez kilkanaście lat blok wschodni / w tym i Polska / pomagał krajom arabskim /zwłaszcza Egiptowi/ militarnie i finansowo. Bezkrytyczna i posłuszna realizacja przez rząd Polski celów polityki radzieckiej doprowadziła najpierw do wydatkowania ogromnych sum, a obecnie do praktycznej utraty możliwości ich odzyskania w jakiegokolwiek formie. Innymi słowy pieniądze te zostały wyrzucone w błoto.

Dotyczy się to w sytuacji, gdy Polska z trudnością spłaca swoje długi, a Partia wyprzedaje za bezcen zasoby naturalne kraju. Tymczasem Minister Spraw Zagranicznych, Wojtaszek, przemawiał w Sejmie tak, jakby pieniądze te nie były wyciągane z kieszeni Polaków.

Pamiętamy, że Gierek apelował o szukanie miliardów. Proponujemy poszukać ich w Egipcie.

KRONIKA RUCHU NIEZALEŻNEGO

Kalendarium

23.IX. 1976 - Apel do społeczeństwa podpisany przez 14 sygnatariuszy, zawiadamiający o utworzeniu Komitetu Obrony Robotników.

IX. 1976 - Ukazuje się pierwszy numer pisma niezależnego "Biuletyn Informacyjny".

X. 1976 - Ukazuje się pierwszy numer pisma niezależnego "Uprogu".

15.XI. 1976 - Wniosek KOR do Sejmu PRL o powołanie Nadzwyczajnej Komisji dla zbadania wydarzeń z 25 czerwca 1976 r.

I. 1977 - Ukazuje się niezależne pismo literackie "Zapis nr.1".

25.III. 1977 - Apel "Do społeczeństwa Polskiego" podpisany przez 18 sygnatariuszy - powołujący Ruch Obrony Praw Człowieka i Obywatela w Polsce.

15.IV. 1977 - Oświadczenie Ruchu Obrony w sprawie cofnięcia represji, powołania Nadzwyczajnej Komisji Sejmowej oraz gwarancji zachowania praworządności.

18.IV. 1977 - Oświadczenie Ruchu Obrony w sprawie naruszania praw obywatelskich w dniach 15 - 16 kwietnia 1977 r.

15.IV.1977 r. - Rozpoczynają działalność dwa pierwsze punkty Konsultacyjno-Informacyjne Ruchu Obrony: w Warszawie i Łodzi.

30.IV. 1977 - Ukazuje się pierwszy numer miesięcznika "OPINIA"- pisma Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela w Polsce.

IV. 1977 - Ukazuje się " Zapis nr 2 " .

1. V. 1977 - List otwarty 17 uczestników Ruchu Obrony do Sejmu PRL w sprawie wolności sumienia i wyznania.

3. V. 1977 - Deklaracja o wolności słowa, podpisana przez 21 uczestników Ruchu Obrony.

5. V. 1977 - Wniosek Ruchu Obrony w sprawie przyznania Ks. Kardynałowi Stefanowi Wyszyńskiemu, Prymasowi Polski - Pokojowej Nagrody Nobla.

7.V. 1977 - Tragiczna, w niewyjaśnionych do dziś okolicznościach, śmierć współpracownika KOR - studenta UW w Krakowie, Stanisława Pyjasa.

V. 1977 - Akcja protestacyjna studentów krakowskich i KOR podczas "Juwena-liów", nabożeństwa żałobne w wielu miastach kraju za duszę św.pamięci St. Pyjasa oraz dokonanie aresztowań części członków KOR.

9.V.1977 - Oświadczenie Ruchu Obrony w sprawie śmierci St. Pyjasa.

10. V. 1977 - Oświadczenie KOR sprawie "Zagęszczenia aktów łamania prawa w PRL", informujące o powołaniu Funduszu Samoobrony Społecznej i utworzeniu Rady Funduszu w składzie 7 osób.

15.V.1977 - Powołanie Studenckiego Komitetu Solidarność /SKS/ w Krakowie, jako zaczątku dla autentycznego i niezależnego ruchu studenckiego.

18.V.1977 - Oświadczenie Ruchu Obrony w sprawie tymczasowego aresztowania członków i sympatyka KOR.

18.V. 1977 - Oświadczenie 17 intelektualistów polskich w obronie więźniów politycznych w PRL.

24 - 31. V. 1977 - Protestacyjna głodówka 14 osób w kościele św.Marcina w Warszawie - o wolność dla ofiar represji po wydarzeniach z 25 czerwca 1976 .

28.V.1977 - Wniosek Obywatelski o interpelację poselską w sprawie tragicznej śmierci St. Pyjasa-podpisany przez ok.140 osób.

31.V. 1977 - List otwarty 629 studentów krakowskich do Sejmu, Rady Państwa , Episkopatu Polski i KOR w sprawie zwolnienia aresztowanych robotników Radomia i Ursusa oraz członków KOR.

3. VI. 1977 W Warszawie odbywa się zjazd ok. 200 członków Wspólnoty b. więźniów politycznych, represjonowanych w okresie 1944 - 1956 r. przez władze PRL.

5.VI.1977 - Oświadczenie Ruchu Obrony w sprawie ogłoszenia pełnego tekstu Międzynarodowych Paktów Praw Człowieka.

7.VI. 1977 - II Konferencja Prasowa Ruchu Obrony z udziałem wszystkich akredytowanych w Warszawie korespondentów prasy zachodniej.

15.VI.1977 - List otwarty 7 uczestników Ruchu Obrony do ob.Stanisława Gucwy, Marszałka Sejmu PRL, w sprawie dostosowania ustawodawstwa PRL do Międzynarodowych Paktów Praw Człowieka.

VI - VII 1977 - Powstają Punkty Konsultacyjno- Informacyjne Ruchu Obrony w Poznaniu, Katowicach i Przemyslu.

22.VII. 1977 - Rząd PRL pod naciskiem opinii publicznej ogłasza amnestię, obejmującą także więźniów politycznych.

VII. 1977 - Powstał Polski Komitet Obrony Życia i Rodziny.

5.VII. 1977 - Oświadczenie KOR w związku z rocznicą wydarzeń czerwcowych 1976 r.

1.VIII. 1977 - List otwarty 44 uczestników Ruchu Obrony do Sejmu, Rady Państwa i Rady Ministrów PRL w sprawie instytucjonalnych gwarancji respektowania praw człowieka w PRL.

11.IX.1977 - Pod hasłami " Nikt nas nie zwolnił z przysięgi" i "Przez ofiarę do zwycięstwa" odbyła się Pielgrzymka Przypomnienia 40 tys. żołnierzy AK na Jasną Górę z udziałem dowódców okręgów Armii Krajowej: kieleckiego - gen. Zientarskiego, Białostockiego - płk. Liniańskiego, Śląskiego - płk Janke oraz komendanta Głównego BCh i szefa Oddziału I KG AK płk Kamińskiego.

IV kwartał 1977 r. - Ukazują się niezależne pisma "Bratniak", "Indeks"- pisma studenckie oraz "Robotnik" i "Informator Polskiego Komitetu Obrony Życia i Rodziny", "Głos", "Postęp", "Puls" i "Spotkanie".

Formuła Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela w Polsce

Ruch Obrony Praw Człowieka i Obywatela w Polsce jest społecznym działaniem obywatelskim:

- na rzecz przestrzegania, poszanowania, wzmacniania, poszerzania i popularyzowania praw człowieka i obywatela oraz jego wolności, wynikających z przyrodzonej godności osoby ludzkiej, skodyfikowanych współcześnie w stopniu najpełniejszym w Międzynarodowych Paktach Praw Człowieka,

- otwartym dla wszystkich, którzy na drodze jawnej pragną uczynić rzeczywistość społeczną, w jakiej żyjemy, bliższą tym przysługującym człowiekowi prawom,

- nie posiadającym struktury organizacyjno statutowej, członkostwa i władz, łączącym w sobie spontaniczne, solidarne poczynania obywateli, indywidualne i zbiorowe, podejmowane na ich odpowiedzialność, w zakresie przez nich uznawanym za słuszny. Nie uchyla to prawa do porozumienia się ludzi między sobą w celu uczynienia swojego działania bardziej skutecznym /..../,

- zmierzającym do skupienia wokół problemów praw człowieka i obywatela wszystkich patriotycznych sił narodu, lecz nie rozszczynającym sobie prawa do wyłączności i popierającym inne inicjatywy w tej dziedzinie,

- opartym o ogólno-społeczne założenia ideowe, podporządkowane nadrzeczemu celowi, jakim jest realizowanie niezbywalnych praw człowieka i narodu do wolności i niezawisłości, zgodnych z niepodległym duchem Polaków i tradycją Rzeczypospolitej.

/ Są to fragmenty Oświadczenia Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela w Polsce z dnia 17 - 18 września/, podpisanego przez 35 uczestników Ruchu Obrony. Tekst podajemy na podstawie miesięcznika "OPINIA" nr 6, st. 41/.

Ruch Obrony Praw Człowieka i Obywatela w Polsce

- dysponuje 9 punktami Konsultacyjno-Informacyjnymi w następujących miastach: Bydgoszcz, Katowice, Kraków, Lublin, Łódź, Poznań, Przemyśl, Szczecin, Warszawa /adresy podajemy na ostatniej stronie/;
- w ramach Ruchu Obrony działają Kluby Swobodnej Dyskusji, w których odbyło się już 36 spotkań, prowadzonych przez uczestników Ruchu Obrony;
- Grupy terenowe Ruchu Obrony działają w następujących miastach: Augustów, Białystok, Bielsko-Biała, Bydgoszcz, Chełm, Częstochowa, Gdańsk, Kalisz, Katowice, Kielce, Kraków, Legnica, Leszno, Lublin, Łódź, Nowy Sącz, Olsztyn, Płock, Poznań, Przemyśl, Radom, Rzeszów, Siedlce, Słupsk, Sosnowiec, Suwałki, Szczecin, Toruń, Warszawa, Włocławek, Wrocław, Zakopane, Zamość i Zielona Góra;
- wydawany jest miesięcznik "OPINIA". Numery od 1 do 7 miały łączną objętość 406 stron /mały format/. W Bibliotece "OPINII" wydano dwie pozycje: dokumenty dotyczące praw człowieka i obywatela, Powszechna Deklaracja Praw Człowieka, Międzynarodowe Pakty Praw Człowieka i Akt końcowy Konferencji w Helsinkach oraz referat K. Głogowskiego.

Społeczny i narodowy obowiązek

Mimo art. 17 Konstytucji PRL dekretu o reformie rolnej i Manifestu PKWN, gdzie zapewniano, że ziemia winna mieć godnego właściciela, którym jest Chłop Polski, polityka wobec wsi stoi w rażącej sprzeczności z w/w aktami prawnymi i zapewnieniami.

Znamienny jest okres minionych 34 lat. Po ciężkiej niewoli i wyniszczeniu wsi przez okupantów niemieckich rok 1944/45 przyniósł zapewnienie, że ziemia należy się tylko chłopu. Ale reforma rolna posłużyła do likwidacji majątków ziemskich, a nie do umocnienia indywidualnych gospodarstw.

Wkrótce zaczęto przystępować do wyniszczenia dobrze prosperujących gospodarstw indywidualnych, a chłopów w roli wrogów ludu osadzano w więzieniach.

Zmiana tzw. strategii po 56 roku okazała się skuteczniejsza. Wynieszczano rolników od wewnątrz. Podrywano zaufanie do własności i ukazywano brak możliwości lepszych perspektyw gospodarowania indywidualnego, co spowodowało również odpływ młodzieży ze wsi.

Starania o rozwój rolnictwa winny obejmować nie tylko gospodarstwa uspołecznione, ale także indywidualne. Niestety organa terenowe nie wpływają pozytywnie na rozwój rolnictwa. Wykonują tylko dyrektywy, które powodują uzależnienie chłopów od urzędu i w konsekwencji przejęcie jego ziemi.

Obecna sytuacja rolnictwa stwarza zagrożenie, że żywność w większej części będzie importowana, a w kraju wytwarzana ogromnym wysiłkiem materialnym i społecznym, który spadnie na barki całego narodu, bez możliwości poprawy z braku pozytywnej polityki wobec wsi. Dlatego nie ma czasu na dalsze bezczynne przyglądanie się temu procesowi.

W tej sytuacji w każdej gminie, a nawet wsi winny być utworzone Obywatelskie Komitety Obrony. Komitety powinny dążyć do zagospodarowania i właściwego wykorzystania każdego hektara ziemi bez względu na to, w czyjej dyspozycji się on znajduje.

Komitety winny na wzór związków zawodowych na wsi dbać o interes rolników, wyzwolenie ich inicjatywy i obronę własności indywidualnej. Wpływać na rozwój rolnictwa indywidualnego i autentycznego ludowładztwa. Konkurencja między rolnictwem indywidualnym i uspołecznionym winna odbywać się na zdrowych zasadach i równych uprawnieniach.

Dotowanie uspołecznionego rolnictwa przez Rząd ze środków społecznych winno być zakazane. Dopłacanie do PGR-ów, spółdzielni produkcyjnych i SKR-ów powoduje demoralizację pracowników, próżniactwo i doprowadza do moralnego rozkładu wsi. Dyskryminacja gospodarki indywidualnej hamuje rozwój gospodarczy kraju i doprowadza do marnotrawstwa ziemi, sprzętu i maszyn, jak również potencjału ludzkiego. Te realia muszą zostać uwzględnione, jeżeli władze rzeczywiście myślą o lepszym jutrze dla polskiego społeczeństwa.

Dążenie do całkowitego uzależnienia każdego Polaka od partyjnej dyktatury i samowoli stwarza zagrożenie dla naszego bytu narodowego. Nikt nie może odmawiać Polakom prawa decydowania o swoim losie.

BS

Wszystkim Czytelnikom, Przyjaciółom i Sympatykom

"GOSPODARZA"

Zdrowych i Wesołych Świąt Bożego Narodzenia oraz

Pomyślności w nadchodzącym roku życzy Redakcja

Wniosek obywatelski

W dniu 3 marca 1977 r. Rada Państwa PRL ratyfikowała Międzynarodowe Pakty Praw Człowieka. Nie zostały one jednak ogłoszone w Dzienniku Ustaw PRL i dlatego nie weszły w życie PRL.

My niżej podpisani, spełniając obowiązek obywatelski i działając na podstawie art. 86 Konstytucji PRL, nalegamy na Radę Państwa, aby niezwłocznie ogłosiła Międzynarodowe Pakty Praw Człowieka w Dzienniku Ustaw PRL.

Ruch Obrony zachęca do podpisywania wniosku tej treści skierowanego pod adresem Rady Państwa. Ważny jest wniosek podpisany, nawet nieczytelnie.

UWAGA, CZYTELNICY !

Listy do Redakcji prosimy kierować na podane niżej adresy Punktów Konsultacyjno-Informacyjnych Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela w Polsce.

BYDGOSZCZ	- ul. Zachodnia 1 a, czynny w czwartki w godz. 17-18
KATOWICE	- ul. Mikołowska 30 m 7, tel. 51-49-19 czynny w czwartki w godz. 19-20
LUBLIN	- ul. Hutnicza 20 m 5 tel. 619-30 czynny w czwartki w godz. 17-18
ŁÓDŹ	- ul. Konstytucyjna 11 m.1 tel. 55-657 czynny w środy w godz. 17-18
POZNAN	- ul. Chełmińska 6 m.3, czynny w środy w godz. 17-18
PRZEMYŚL	- ul. Przemysłowa 38 m 3, czynny w poniedziałki w godz. 17-18
SZCZECIN	- ul. Bohaterów Warszawy 113 m.7 czynny w poniedziałki godz. 18-19
WARSZAWA	- ul. Czerniakowska XXXXXX Nr. 34 m. 120, tel. 40-01-80 czynny w poniedziałki, piątki, godz. 16.30-17.30

Redagują: Piotr Typiak, Bogumił Studziński. Nakładem Wydawnictwa Polskiego. Numer zamknięto dnia 18 grudnia 1977 r. Przedruk dozwolony z podaniem źródła.

NIE NISZCZ ! PO PRZECYTANIU ODDAJ DRUGIEMU !

BN
Złoty